

NORSK ODD-FELLOW BLAD

Nr. 9 — 3. Aarg.

Utgitt av Den norske Storloge (I.O.O.F.)

1ste September 1925.

Utgis med et 8-sidig nummer den første i hver maaned. Abonnementprisen er kr. 5,00 pr. aar. Annonceprisen er for en rute kr. 10,00 pr. gang og kr. 100,00 pr. aar. — Saavel annoncer som artikler og notiser maa indsendes inden den 20de i hver maaned.

«Vikingetoget.»

Til det forventede besøk av de svenske „Viken“-loger vilde jeg ønske, at vor fortjente Odd-Fellow-sangforening kunde synge en sang ved passende leilighet, og hvis ingen anden versemaker melder sig, kunde vi kanskje bruke den til tidligere broderbesøk fra Sverige digitte og hernenendefor *til bruk for vore sangere* avtrykte sang:

Til Sverige.

Mel.: I Rosenlund under Sagas hall —

De kroner tre i Sveriges skjold —
— Tre rikers drømte forening —
tog livets mester i hellig vold
og gav dem høiere mening,
og derfor mod hans himmels blaa
de kroner gyldne, sterke
for nordens folk skal elsket staa
som fagert fremgangsmerke.

Ved Lützen smeltet i offerglød
og sveist i Narvas luer,
blev folketroskap i folkenød
den første krones buer.
Den krone, *mindets* ædle skat,
skal samle Sveriges kræfter
ved solskinsdag og skyggenat
i seklers rad herefter.

Den anden krone fik sit guld
fra skog og grubeschakter,
fra bondens virke, vaarens muld
og borgerhjemmets magter.
Og kirkens høitid, lærkens drill
og folkets sangertone
gir tusindfoldigt farvespil
til arbeidslivets krone.

Men himmelsendt til hus og hall
den tredje krone skinner,
Guds eget, stempledé metal,
som sjæle sammenbindes
og bygger hjem og bærer savn
og lindrer nød og smerter,
og den har *kjærlighedens* navn
i alle svenske hjerter.

Og Norges folk fra stad og strand
og bygd og fjeldets vidder,
de hilser Sveriges stolte land
og nordens folkeridder.
Vor gode bror, vor sangbunds tolk
blandt jordens millioner,
Gud signe, bror, dit ædle folk
og skjærme Sveas kroner.

Sam. J.

Om Odd-Fellowlogernes embedsmænd

skrev jeg i forrige nummer om ydre vagt. Jeg vil gjerne si etpar ord om

inspektøren og ceremonimesteren.

Fra en i enfold og enkelhet omkring sit hjemmidtpunkt og sin endrægtighets hellige centrum, sine løfters alter, forsamlet kreds af brødre, hvis største dyd var den gjensidige troskap, og hvis vakreste prydelse var den gjensidige hjælpsomhet, er nutidens Odd-Fellowloge vokset op til en modent tænkende og varmførende forsamling af brødre eller søstre, som har skapt omkring sig en formfuldendt og i sig selv overmaate skøn ramme, lokaler, dekorationer og dragter svarende til en vakker og høitidelig symbolik, musik af en eiendommelig og stemningsmættet karakter og — fremforalt — ritualer for mands- og for kvindeloger, der omgir saavel det ordinære logearbeide som særlig dets indvielser- og gradtildelinger med former, som byder skjønhetsindtryk af høi rang og stor stemningsrikdom, men samtidig kræver baade høit kulturstandpunkt, god disciplin og sikker smak og takt hos sit publikum og først og fremst hos dem, som er i første række medvirkende ved ritualernes gjennemførelse, inspektøren og ceremonimesteren.

1. *Inspektøren* bør kunne gi sig tid til under fremtagelsen af logens regalier, sangbøker og øvrige utstyr eller inventargjenstande forut for møterne at underkaste det altsammen et kritisk gjennemsyn og uttage alle de ting, som er beskadiget eller virker skjæmmende. Disse ting bør bringes i orden inden næste møte. Hvis inspektøren ikke paa egen haand finder at burde foreta dette, maa anskaffelsesnævnden tages med paa raad og, hvor det gjælder nyanskaffelser eller ændringer af større betydning, snarest æske logens bestemmelse (underlogelovens § 70 b, Rebekkalovens § 67 b).

Inspektøren bør være en velvoksen person med en kraftig og behagelig stemme og en værdig, men naturlig og utvungen fremtræden, maa kunne gaa og staa og placere sig upaaklagelig.

Alle sine rituelle repliker maa inspektøren fra første stund kunne utenad og fuldkommen forstaa deres aarsak og betydning. Uten dette vil inspektørens medvirking baade i arbeidsritualet og i gradritualet ofte virke som en hund i et spil kegler.

Jeg benytter anledningen til her at bemerke, at ved 1ste scene i manslogernes indvielsesritual vilde det utvilsomt passe bedre at bruke inspektøren end indre vagt til at anrope og stanse recipienten ved indgangen samt derefter slippe ham videre frem til c.m. Jeg anbefaler, at saa sker.

Ved alle løfteavlæggelser i 0., I. og II. stiller inspektøren sig med sin stav op ved alteret vis à vis ceremonimesteren; ti her varetar insp. ordenens interesser, medens c.m. varetar den recipiends tarv, som han fører. I III. grad (trin) derimot er det kapellanen, som istedefor inspektøren stiller sig ved alterets ene side, vis à vis ceremonimesteren; her, overfor den fuldvoksne broders eller søsters løfte er det ikke blot ordenens repræsentant, inspektøren, men selve vor høieste stormesters repræsentant, som stiller sig hen for at paahøre det løfte, som avlægges.

2. *Ceremonimesterens* første og alleruundgaaeligste pligt er at lære fuldkommen utenad alt det han, iflg. ritualet skal si. Det maa læres aldeles ordret og nøjagtig, saa man *aldrig uteglemmer noget og aldrig tilfører noget*, allermindst tillater sig at tildigte eller omdigte noget. C.m. skal vite, at private liebhaberier ikke har ret til at snike sig ind i hans recitationer, om han end personlig maatte sætte noksaa stor pris paa dem. Og c.m. bør derhos vite, at det sjeldent er nok at høre sig selv læse høit utenad ritualets tekst og at se sig selv i et speil under indøvelse, men at han be dømmes ganske anderledes frit og frugtbringende av et andet dannet og kritisk anlagt menneske og derfor aldrig bør genere sig for at søke tilhører-bistand under indøvingen. Det gjør selv de største skuespillere og deklamatorer. Det gjelder likesaameget at holde sig borte fra trykket, unaturlig stemmebruk og fra falsk pathos som fra slap og upersonlig læsetone. Først og sidst: lær utenad og merk hver tøddel af indholdet, forstaa i alle enkeltheter baade *hva* der staar, og *hvorfor* det staar netop der, hvor det staar. Først da er du sikker for, at intet glemmes eller ændres. Og *uttal saa alt akkurat slik, som om det altsammen var dine egne ord, og som om du vilde prente disse dine egne ord ind først og fremst i den person, du har under behandling og dernæst i hele det tilstedeværende publikum.* Tal altid saa høit og fremfor alt saa tydelig, at intet ord gaar tapt paa noget punkt i salen. Sørg for, at musiken aldrig maa overdøve din stemme. Vær ikke ræd for at benytte pauser, naar de bare kommer paa rette steder. Hvis f. eks. kandidaten skjønnes paa et eller andet punkt at ha tapt traaden eller forstaelsen, saa gjentag gjerne vedkommende avsnit.

Opträd *altid uten affektation*, uten noget tilgjort væsen i lader, bevægelser eller stemmebruk, men *aldrig uten værdighet* og respekt for det, du har at gjøre.

Ceremonimesteren er under sit rituelle arbeide selvhersker, alt maa gi plads for ham og lystre ham.

Broder eller søster ceremonimester! *Lev dig selv for hvergang stadig paany igjennem* det, du lar foregaa, saa vil ogsaa alle de andre faa gjennemleve det samme!

Og undervis saa først og fremst dine assistenter i deres gjerning, lær dem deres gang, holdning og tale.

Hold ogsaa ellers saamange av din loges medlemmer stadig saavidt instrueret, at du aldrig behøver at staa fast for i øieblikket at finde hjælpere, som kan sine ting. Alle er pliktige til paa din anmodning at hjælpe dig.

Til ceremonimester er medfødte sceniske anlæg ganske gode, naar de ikke er forskruede eller affektert opøvede; men hvad der først og fremst trænges, er kraftig krop, klar og god stemme, hjertevarme og utholdenhed.

Under forøvrig like betingelser blir den bedste Odd-Fellow den bedste ceremonimester i sin loge.

Det rituelle arbeide er for nærværende det vigtigste

av alle logearbeider og har vel endda utsigt til at forblí det vigtigste i hundreder av aar.

Og i det rituelle arbeide er ceremonimesteren den tap, hvorom arbeidet dreier sig. Derfor: Ceremonimesteren leve og trives, han blive stadig mere gjenemglødende, stadig mere begeistret og stadig mere lykkelig!

S. J.

Hvorledes skal vi holde paa vore unge medlemmer?

Søster Ellen Cornell i Rebekkaloge nr. 149 i Oregon skriver herom i „Pacific Odd-Fellow“:

Vi lever nutildags i hastverkets tidsalder med vore biler og aeroplaner og gir os lite tid til at gjøre tilgavns, hvad vi foresætter os.

Vore unge medlemmer kræver noget, som kan holde dem vaakne og aktive, og vi maa give dem noget at gjøre, hvis vi vil beholde dem.

De fleste unge liker at arbeide i komiteer, særlig for underholdning og til bedste for logen. Forsøk at faa istand en slik nævnd, som virkelig vil yde logen hjælp og tillike underholdning eller muntration, og se, om ikke denne nævnd, besat med væsentlig yngre medlemmer, vil gi mere interesse og bedre besøkte møter. De vet, vi kan ikke alle ha samme interesse for de samme gjøremaal. Somme foretrækker arbeide i komiteer for langtrækkende og viktige anliggender; men andre interesseres mere av arbeidet med det daglige samvær og underholdningen. Embedsmændene bør paa forhaand søke at lære medlemmerne at kjende og anvende hver, hvor han liker sig bedst og kan gjøre bedst nytte.

Der bør gjerne i hver nævnd være et ældre medlem, helst en, som liker sig sammen med unge mennesker. Enkelte mennesker er riktige logearbeidere, som har til maal at bringe sin loge i ordensarbeidet op blandt de bedste, medens andre kommer i logen væsentlig fordi de finder det hyggelig at være sammen. Mange av disse sidste vækkes til varm ordensinteresse, mens andre aldrig opnaar den rette broderskabs aand; derfor vil ældre gode medlemmers deltagelse behøves for at hjælpe de unge til at forstaa vor ordens tankegang, som selvagt lægger sig under al vor gjerning.

Benyt saamange av de unge, som mulig, i gradarbeidet, i ritualets roller. Hver vil finde den rolle, som falder naturligst. Og de vil snart bli saa interessert for sin rolle, at de gaar helt op i den. Dermed vil de forstaa den og — de vil bli bedre personligheter og ordensmedlemmer.

Lad ogsaa de unge kvinder faa al den anledning, som love eller regler maatte aapne til at spille sine roller i nærvær av unge mænd. Unge ordensbrødre er gode kritikere, og deres nærvær gir gradarbeidet mere liv og smak.

Jeg synes ikke, at noget festlig traktment med mat og drik er nødvendig saa ofte i eftermøterne. Engang imellem burde kunne være nok. Lad derimot helst litt selvsørget aandelig underholdning være sedvanlig. Nogen av nævnden — eller hvem nævnden inden logen kan bevæge dertil — yder litt sang, litt musik, litt deklamation, kanske et litet foredrag. Eller der indledes en liten diskussion, hvortil nogen har forberedt sig ved en smule overveielse.

Utsalg eller utlodning av smaating, forarbeidede

Norske Slitestoffe for Gutter og Piker!

Der er tre egenskaper tøi maa ha for at tilfredsstille en klok kjøper: Styrke, billighet og pent utseende. Hvis disse ting er tilstede i ønskelig grad tar De tøiet. — Men er dette alt De bør kræve? — Vort mål gjennem 30 aar har været at faa Dem til at fordre endnu en egenskap i det tøi De kjøper: "Det skal være norsk tøi".

Figgens Co.,

Kirkegt. 32 — Oslo

O. RAKNES
DAME- & HERRESKRÆDDER
LAGER AV STOFFE
CHR. 4. GT. 1 - OSLO
TELEFON 33 820

C. L. Augustson
Speilfabrik
Glassliperi
Glasindustri

Oslo.

Telegramadr.: Glasindustri. Telefon: 37135 - 37156

FRU ALMA HABBERSTAD
AKERSBAKKEN 33^B TELEFON 63 448

Mottar bestillinger paa
strikkede kjoler, dragter,
jumpers, strømper etc.
for voksne og barn

A. MEILSTRUP

Bygmester- & Entreprenørforretning

Konsulenter
ved kjøp og salg av eiendomme,
skjøn, værdi og andre takster.

Telefon 33 442 - 10 480. Privat 40 704.

Gustav Herambs
Malerforretning
Underhaugsveien 2.

— Telefon 19 006 —
Verksted: Parkveien 9.

TORDENSKJOLDSGT. 1 — TELEFON 33 603 — KRISTIANIA

ROSENKRANTZG. 2 KRISTIANIA TELEFONER: 11989-33214.
KLICHEER TIL ALLE SLAGS TRYKSAKER

GALASKORTEN som ikke krøller sig heter

DONHESTER
og faaes kun hos

EDVIN THORSON og EDVIN THORSON A/S
— 18 Storgaten 18 — 20 Karl Johansgate 20
(Egertorvet)

LA FLEUR
BLOMSTERFORRETNING
INDEHAVERE
DAGMAR HALVORSEN & INGA INGEBRETSEN
Toldbodgaten 40
Telefon 22 072 Privat 63 420
Sæsonens blomster til billigste priser.
Kranser = Buketter = Borarrangements.

Tricotage
for Damer, Herrer og Barn

Kristiania Tricotage & Garnforretning
Torvgt. 10 (Gyda Poulsen) Telef. 13638

PROMENADE CAFÉEN
EGERTORVET - OSLO
ANBEFALES

TRONDHJEM

Vil De ha noget
delikat til frokost
- hors d'oeuvre -
eller aftensbordet
saa

spør efter

Jaegers

Ready bakepulver er NORSK
og fremstillet av kun
1ste klasses materialer
prøvet og anbefalt av norske eksperter.
Se næste spalte!

Telegr.adr.:
"Fisksolem"

Rikstelefon
2459 - 2460

B. SOLEM
TRONDHJEM

Export av alle sorter fersk og saltet fisk.

Telegr.adr. „Nistepølse“

A/s Pølsefabriken «Ringebu»,
Gudbrandsdalen,
fabrikerer som specialitet av gudbrandsdalsk
kjøtt og flesk, skinke- og pølsevarer
i europæisk kjendte kvaliteter.

Dyrlægekontrol.

Eget slagteri.

Telefon 99.

Ready.

Statens inspektør for skolekjøkkener fru Helga
Helgesen, uttaler den 8. februar 1923:

"Jeg har selv prøvet Chr. Christiansen A/S's bakepulver
„Ready“ og har også lat det prøve ved et par skoler og
ved statens kursus."

Det er drøit, faller derved billig og kan i enhver henseende hevde sig i konkurrans med utenlandske bakepulvere."

eller indkjøpte, i velgjørende øiemed interesserer ogsaa en gang imellem.

De kan ikke vente at beholde Deres unge logemedlemmer, hvis De akkurat bare gaar i logen og der med et langt ansigt gjennemgaard Deres forretningsorden og saa gaar hjem igjen med det samme lange ansigt. De unge gaar dit, hvor folk er mere morsomme. Av og til, naar De fjerner arbeidsteppet, skal De la en spille op en liten dans, lad det saa være en gammelmodig qvadrille eller en god gammel vals. Dette vil more de unge. „Jeg tror ikke, en slik fremgangsmaate vil hjælpe“, sier De. Nuvel, mig tykkes det meget bedre for vore unge piker at danse i vor loges utvalgte kreds end at danse med hvemsomhelst i hotelernes dansesale.

Forat holde paa vore unge medlemmer maa vi prøve at være unge med dem, gaa ind i deres synsmaater og forstaa deres interesser. Derved vil ogsaa vi holde os selv unge og gi livet sødme og indhold ogsaa for dem, hvis ungdom daglig løper forbi som en drøm.

Kunde det ikke ogsaa være tiltalende, om søstre av og til møtte op og serverte brødrenes eftermaaltid? Det er menneskenatur at behøve samvær mellem mænd og kvinder. Og lad os ikke glemme: Vi har alle været unge!

«Norsk Odd-Fellowblad»

gaar fra og med september 1925 ut til alle norske ordensmedlemmer. Det vilde være høist ønskelig, om alle sekretærer til besparelse av tid og penge vilde indsende til bladet i betids før hvert nr.

- 1. Navne paa ansøkere om optagelse i ordenen.** Navnene bokstaves med sifre efter talrækken, alt-saa saaledes:

a	b	c	d	e	f	g	h	i	j	k	l	
beteg. m.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12
m	n	o	p	q	r	s	t	u	v			
"	"	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	
w	x	y	z	æ	ø							
"	"	23	24	25	26	27	28.					

 Herved vil sekretærerne kunne spare sig de ellers nødvendige underretninger til samtlige loger, storlogen etc.
- 2. Logernes møtetider og paaregnelige dagsorden i kommende maaned, anføres paa almindelig maate.** Men lad ikke maanedslisten for nogen loge staa blank og ingen forbigangne datumer medtages.
- Alle særlige logebegivenheter, festdage o. l. i kommende maaned.
- Alle dødsfald blandt brødre og søstre, siden sidste nr. utkom.
- Gjerne ogsaa alle mere betydningsfulde begivenheter for de enkelte medlemmer i forløpne og i kommende maaned.
- Om mulig ogsaa et kort referat om alle særlige begivenheter i logen i den sidst forløpne maaned.

Hvis alt dette overholdes saa nøiagtig som mulig, vilde bladet vinde meget i interesse og spare ordenens medlemmer og embedsmænd overmaade meget bryderi og megen portoutgift. Bladet vil kunne mottage og benytte sig av alt stof, som indløper inden 3die dag i hver maaned, og det vil gaa i trykken i løpet av hver maaneds første uke.

Red.

Eventyret om granen og bjerken.

Ved en indvielse i loge «Kongssten», Fredrikstad.

Som vi vet, fandtes der i vort land for en ti tusenaar siden ingen planteverden. Landet var dækket af is.

Efterat isen var smeltet, gik der endnu lange tider, før trærne kom.

Klimaet var endnu solfattig og haardt. Derfor hadde naaletrærne, som dog ikke er kuldskjære, nok med at sørge for sig selv. De tok al den sol, de kunde faa, og hadde ikke raad til at slippe noget igjennem. De stængte med sine grønne skjold solen ute fra alt andet liv. Ingen vekst kunde trives i den jord, som de skygget og bestrodde med sine beske naaler.

Slik gik etpar tusen aar. Klimaet blev mildere, solen sterkere.

Nu begyndte der at komme emigranter sydfra. De slog sig ned i solhældingerne. Det var trær med blade, som faldt om høsten ved kuldens komme. De kuldskjære, solsjære løvtrærs periode var begyndt.

Med varmen kom ogsaa andre emigranter, blomsterne. De søkte efter lune, solrike steder og gik først til bartrærne. Disse hadde nu sol nok, men de hadde vænnet sig slik til at være egoister, at de vilde ikke dele med nogen.

Da gik blomsterne til løvtrærne.

Der blev de vel mottat, hos dem slog de sig ned, og der har de bod siden. Løvtrærne er nemlig slik, at de gjerne ser liv omkring sig. Derfor lar de solen slippe igjennem sine grener om vaaren, naar blomsterne skal til at spire, og særlig er vaarblomsterne, blaa- og hvitveis, guldstjerne, skogviol og nøglebaand gode venner med løvtrærne og danner med dem et helt plantesamfund. Løvtrærne er samfunds dannende.

De er samfunds dannende og kjender derfor ogsaa sine samfundspligter. Om høsten lægger de sine blade ut over blomsterne, baade for at dække deres rotstokke mot kulden og for at skaffe dem næring.

Og dette gjør løvtrærne uten at ha skaffet sig nye blade istedet, mens bartrærne aldrig slipper sine naale uten at ha faat nye.

Kjender du disse to typer, lad os kalde dem grantypen og bjerketypen, — igjen blandt menneskene?

Paa den ene side de, som er sig selv nok, som altid sikrer sig selv, og intet vaager i livets strid, som Collet-Vogt lar en bestemt digtertype utbryte i hændergnidende selvtlfredshet: „De andre er døde, jeg blev igjen“, ganske som granen om vinteren triumferer grøn og tryg over sine bladløse brødre blandt løvtrærne.

Og saa paa den anden side de, som vil være noget for andre, som vaager skindet for sine idéer, som lever med.

Hvilken av disse typer, grantypen eller bjerketypen, bør være vort forbillede? Vi Odd-Fellows bør ikke være i tvil.

Fattig det menneske som ikke er noget for andre, det forstaar man bedst med aarene.

I ungdommen drømte man kanskje om berømmel-sens selvbehag eller eventyrlige oplevelsers spænding. Med alderen kommer andet i forgrunden.

Man opdager, at disse ting i og for sig ikke vilde gjøre ens liv rikere, og at det som laa bak drømmene væsentlig var egoisme.

Ja, slik en opadstigende linje er der lagt ind i det

normale menneskeliv, at selve den egoisme, som bringer en til at gripe ind i det, blir et middel mot egoismen. Denne er f. eks. med at stifte familie, men intet bringer som familielivet bort fra egoismen, og man føler at livet har vundet i indhold derved.

Vor nye bror, den kreds De nu er traadt ind i,

*Hvis noen bød mig vælge
som mit et skogens træ,
jeg vilde vælge bjerken,
fordi den lever med.*

*Behold de mørke graner,
som suser evig sit,
som aldrig har en tanke
for mit eller dit,*

*som altid staar der grønne
og skygger for sin rot,
— en mørk og tung lægprædikant,
som altid præker bot.*

*Giv mig de lyse bjerker,
som strider livets strid,*

Bjerken.

*som grønnes vaar og ribbes høst,
som jeg, som du, som vi.*

*Hvor svulmer de av ungdom
i maisolens glans,
hvor dufter de av sommer
langt over Sankte Hans.*

*— Men med den første frostnat
er somrens pragt forbi,
og bjerken staar der skjælvende
i falmet liberi.*

*I sommer og i vinter,
i sol og slud og sne,*

*av trær jeg vælger bjerken
fordi den lever med.*

*Og kommer saa en stormdag,
er ei et blad igjen.
For alt staar bjerken ribbet
som kanske du, min ven.*

*Men tar du dit saa freidig
som bjerketræet gjør?
Dets krone er nok tung og mørk,
men stammen lys som før.*

*Tro ei at det har mistet
sit livshaab med de grønne klær.
En dag staar bjerken klædt i sølv
i frostens muntre skjær.*

Br. Br.

Ex.m. Dagmar Halvorsen

Det har ofte været sagt, at Odd-Fellowordenens høie idealer er saa altfor virkelighetsfjerne, at efterlevelsen av dem desværre som oftest maa løpe ut i den rene parodi. Det kan være en smule sandhet i denne paastand — især for de menneskers vedkommende, som ikke ærlig og med hele sin vilje betingelsesløst gir sig ind under disse Odd-Fellowidealers høie krav. Da kan og maa resultatet aldrig bli andet end tilnærmelsesvis, mangengang spores der sogar ingen utvikling inden disse kravs ramme.

Denne mangel-paa viljen til opdragelse hos de fleste er ordenens værste fiende, den reducerer alle høie krav til skjønne fraser. Og — man glemmer saa altfor let de andre, hvis ærlige vilje til at efterleve kravene har utviklet personligheten, saa de staar der som lysende eksempler paa, at idealerne *kan* bli virkelighet.

Scta. Sunnivas exm. Dagmar Halvorsen er et slikt lysende eksempel paa, hvad ordenen kan bety for den enkelte. Hendes retlinjede personlighet, hendes strenge retfærdighetssans og ubestikkelige vilje til aldrig at gaa utenom kravene, men ubønhørlig bøie sig under dem og følge dem, er det sterkeste bevis paa Odd-Fellowkravenes underlige magt, naar man *vil* underkaste sig dem. Inden denne strenge ordenens ramme har hendes personlighet faat den faste støpning, som gjør at hun med rette ogsaa tør stille krav til *andre*, fordi hun først stiller høie krav til sig selv. Med sterk og myndig haand har hun ledet vor første loge i mange og tildels vanskelige aar. Ikke forstaat av alle, men elsket av alle dem, som saa hendes ærlige vilje og kjendte hendes ukuelige mot til aldrig at gaa utenom.

Nu nyder hun en velfortjent hvile. Men for ordenens og ogsaa for hendes egen skyld maa man haape, at denne hvile ikke trækkes unødig længe ut, for Odd-Fellowordenen og Rebekkainstitutionen trænger Dagmar Halvorsens rike og sterke personlighet, likesaavisst som hun selv vel ogsaa maa længte efter at faa omsette sin sterke interesse for ordenen i rikt, aktivt arbeide.

Uni.

*
Red. maa faa lov at ytre sin varme tilslutning til ovenstaaende indsenders uttalelser. Str. Dagmar Halvorsen er et eksempel til efterfølgelse. —

skulde være som en god familie, eller om De vil, et bjerketræernes samfund. Maatte De da føle Dem saa vel iblandt os, som nær bjerketbladene lægger sig ind til Dem, som en kjølig salve og indhyller Dem i sin duft. Velkommen!

En utvidelse av Messelogerne i Leipzig.

(Indtages efter en indbydelse fra Lipsia-loge nr. 3, kommet forsent til at indtages i bladets forrige nr. Leipzigerbrødrenes arbeide for at skaffe rammer for et internationalt brodersam-kvem synes høist tidsmæssig og prisværdig).

Lipsia-loge nr. 3 av Sachsen, som i anledning av Leipziger-messen to gange hvert aar indbyder brødre fra hele verden til et særlig møte, har til hensigt at utvide disse messeloger *til en international Odd-Fellow-kongres*. Hundreder av brødre fra Tyskland og utlandet kommer sammen i Leipzig i anledning av Messen, og kun faa finder, trods venlig indbydelse, vei til Leipzig-logernes prægtige hjem. Et særlig internationalt møte, uavhængig av en foranstaltning som Messen i Leipzig, er næsten umulig paa grund av de store omkostninger, der vil opstaa for de enkelte som for logerne selv. Leipziger-Messen fører i forretningsøiemed hundredre av brødre til Messemetropolen, og det er neppe nogen feilslutning, naar man venter, at en aften skal vies logen under brødrenes ophold i Leipzig.

Lipsia-logen venter til den, *tirsdag den 1. septbr. 1925 kl. 7½ i Logehjemmet, Leibnitzstrasse 3*, sted-findende Messeloge et usedvanlig stort besøk.

Programmets hovedlinjer vil bli trukket op ut fra et høit synspunkt. I forgrunden staar foredrag av en broder: «*Den store linje i Odd-Fellowship*». I tilslutning hertil vil der bli talt om «*Det internationale Odd-Fellowskab*» og om «*nogen brændende punkter indenfor logevæsenet*». Den hele anordning vil bli indrammet av høitidsfuld musik og andre til rammen passende ydelser.

Tillike vil storsire av Sachsen, br. Biebrach, være tilstede paa møtet.

Alle brødre fra nær og fjern er hjertelig indbudt til dette møte.

(sign.) *Theodor Leibing, Ex-M.*
(Leipzig Inselstrasse 16).

AALESUND

^As Herreklaedefabriken «Fix»

— Etableret 1907. —
A a l e s u n d.

— Disponent N. Astrup Krohn —
Prisbelønnet Jubilæumsutstillingen i Kristiania 1914.

Specialitet:
Finere herrekonfektion.

Rikstelefon 288.

Telegr.adr.: „Fix“.

BRØDR. KRAASBYE ^As

ULDVAREFARIK

ULDTÆPPER, VATTÆPPER
CHEVIOTS, FLONEL m. m.

MAASEIDVAAG pr. AALESUND
Telegrafadr.: K R A A S B A S, AALESUND

STAVANGER

Stavanger Konfektionsfabrik
Finere Herrekonfektion.

Mottar og stoffer til opsyning.

Ingvald Haaland, Stavanger.

Handel og Fabrikvirksomhed.

Etableret 1887.
KOLONIALVARER, SYDFRUGTER, HERMETIK
KRYDDERIER EN GROS
JADAR NÆRINGSMIDDELFAKRIK
Landmandsprodukter - Foderstoffe.

Privattelefoner:
Ingvald Haaland 174
Ingar B. Haaland 1425
Lauritz K. Haaland 187k

Telegramadresse:
KOLONIAL
Telefon og Rikstelefon
187 - 2087

OSLO

Tryksaker

CITY-TRYKKERIET
RAADHUSGATEN 9 — OSLO

Advokat Sam. Johnson

Eugenies gate 9

Oslo

Forsikringer

i
Brand, Tyveri og Sjø

tegnes ved

OLGA og SAM. JOHNSON

OSLO

Telefon 9—4 62 381

OVERRETSSAKFØRER

S. CASPERSEN
HAUGESUND

BERGEN

OVERRETSSAKFØRER
AXEL GJELLESTAD

L. GOLDFARB
HERREEKVIPERING

Altid stort utvalg til lave priser
Dresser, Frakker, Regnkapper m. m. m.
Vaagsalm. 6 — Telefon 4629
Strandgt. 96 — Telefon 4438

Lad blomsterne tale!

Som medlem av den verdensomfattende «Blumenspenden Vermittlung» kan jeg sende blomster, kranser, buketter eller blomsterhilsener av enhver art over hele verden saa langt post og telegraf rækker.

Alb. F. Rasmussen

«Blomsterhuset» — Bergen — Telefon 3165
Telegramadresse: Rasmussens Blomsterhandel, Bergen

Hans Haugland

Aut. mægler
Kg. Oscars gate 34

Specialitet: Eiendomsomsætning
Telefon Kontoret 1331, Privatb. 2877

B. D. S. Speditionsavdeling

Slotsgaten 11, Bergen.

Spedition — Transport — Toldklarering.

Telefon 5444. Jacob Norseth privat 5942.

A/s VESTLANDSKE STENHUGGERI

Kong Oscarsgate 25

Gravmonumenter — Gravrammer

Godt utvalg

Billige priser

